

عنوان مقاله:

مقایسه خود پایی و خود کار آمدی در کودکان دچار لکنت زبان و عادی

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در حوزه علوم تربیتی و روانشناسی و مطالعات اجتماعی ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

رباب جعفری - پژوهشگر

خلاصه مقاله:

هدف: هدف پژوهش حاضر بررسی مقایسه خود پایی و خود کار آمدی در کودکان دچار لکنت زبان و عادی می باشد. روش: این پژوهش یک مطالعه مقایسه ای و از نوع مورد- شاهدهی است. جامعه آماری این پژوهش را کودکان دچار لکنت زبان مراکز گفتار درمانی شهرستان اردبیل در سال 98 تشکیل می دهند. آزمودنی های پژوهش کودکان مبتلا به لکنت شهر اردبیل بودند که به روش نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب شدند، و از هر گروه کودکان دچار لکنت و عادی 15 نفر انتخاب شدند. برای جمع آوری اطلاعات از پرسشنامه های خودکارآمدی شرر (SES) و پرسشنامه خودپایی اشنایدر استفاده شد. داده های به دست آمده نیز با استفاده از تحلیل واریانس چندمتغیره MANOVA با استفاده از نرم افزار SPSS18 تحلیل شد. یافته ها: نتایج تحلیل واریانس چند متغیری نشان داد که بین دو گروه از کودکان لکنت زبان و عادی در زمینه خودکارآمدی و خودپایی تفاوت معنی داری وجود دارد. میزان خودکارآمدی و خودپایی کودکان لکنت زبان نسبت به کودکان عادی پایینتر می باشد. نتیجه گیری: کودکان لکنت زبان نرخ پایین تری از خودکارآمدی و خودپایی را نشان می دهند و این سازگاری و روبرو شدن با مشکلات رادشوارتر می کند.

کلمات کلیدی:

خودکارآمدی، خودپایی، لکنت زبان، کودکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1038790>

